

KAKO RAZUMEMO IN DOŽIVLJAMO SVOJE DELOVANJE?

So nekateri nevedneži, ki se posmehujejo petju svetih pesmi (bhadžanov) in drugim načinom čaščenja ter pravijo, da je vse to zapravljanje dragocenega časa. Takšni se bodo posmehovali tudi sejanju riža po močvirju in morda tudi to dejanje bodo obsojali kot zapravljanje dragocene hrane! Vendar vemo, da bo mati Zemlja v nekaj tednov povrnila vsako vrečo posejanega semena, in sicer desetkrat ali dvajsetkrat več. Čas, ki ga preživite v mislih o Bogu ali v čaščenju Boga je resnično dobro izkoriščen čas, kajti prinesel vam bo bogato žetev notranjega miru in poguma.

Edino kar ne bi smeli je, da tako kot nekateri duhovni aspiranti, odtavate z duhovne poti takoj, ko začutite, da ne napredujete toliko kolikor ste pričakovali. To ni pot do uspeha. Vztrajajte, bodite potrpežljivi in na koncu zmagajte.

Posvetne stvari se vsak trenutek spreminjajo. Kako lahko rečete, da ste lastnik takšnih spremenljivih stvari? **Vse pripada Bogu - to je stališče s katerim lahko izkusite svet.** S tem ni nič narobe. Toda, med tem, ko doživljate svet, morate poizvedovati takole: »Vse pripada Bogu. Na kakšen način bom uporabil Božjo lastnino?« Izkusite svet s pomočjo svoje moči razločevanja med dobrim in slabim. Če stvari uporabljate kakor se vam zahoče, lahko se zgodi, da boste zlorabili Božjo lastnino. **Uporabite svet tako, da delate konstruktivno in stopate po poti Resnice.**

John Hislop: Sai pravi, da ko se um preusmeri od misli in želja k Božanstvu, govor in delovanje postaneta neposreden, neoviran izraz božanske volje. Vsa dejanja potem izvirajo iz božanske zavesti namesto iz posameznikovega uma.

Sai Baba: Vera je tista, ki šteje. Vera je izredno pomembna. Bog bi moral biti navzoč v vsaki misli in dejanju. Recimo, da nekdo poseduje hišo. Odda jo najemniku in ta plačuje najemnino leto za letom. Nazadnje, po mnogih letih plačevanja najemnine, postane najemnik lastnik hiše.

JH: Kako to?

Sai Baba: Lastnik utegne reči: »Hiša je moja.« Toda najemnik bo odvrnil: »Ne. Hiša je zdaj moja.« Takšen je zakon.

JH: Ali velja takšen zakon glede božje navzočnosti?

Sai Baba: Da. Z Bogom je enako. On je »najemnik«. Vaše telo in um sta »hiša«. Ko Boga enkrat pripeljete v hišo in se naseli v njej, sčasoma on postane »lastnik«. Hiša ne pripada več »vam«, zdaj je prebivališče Boga. On jo ima povsem »v lasti«.

JH: Svami! To je čudovito! Tako dosežemo točko predaje Bogu. Če imamo Babo v srcu in mislih, postopno in naravno nastopi predaja.

Sai Baba: Da, zgodi se povsem naravno. Vendar tega ni vsakdo sposoben. Ljubezen do Boga in vera morata biti zelo močna.

JH: Toda ali ne more vsakdo vsaj začeti?

Sai Baba: Da, gotovo, mogoče je začeti.

John Hislop: Skrivnost neprecenljive vrednosti, ki nam jo Baba zdaj razkriva, se glasi: »Plod delovanja pripada delujočemu, zato se mu odrecite. Delujte, a odpovejte se plodu delovanja. Posvetite vsako dejanje Bogu in se povsem odrecite želji po njegovem plodu. Prosite Boga, naj prevzame vlogo delujočega, vi pa se popolnoma in v celoti, brez misli na nadomestilo, odrecite vsaki trohici navezanosti na plodove delovanja.«

JH: Svami, težava je v tem, da je vsakdanje življenje neprekinjen niz drobnih izbir, mi pa izbiramo možnosti, ki prinašajo največ zadovoljstva ali udobja. Tako je vse naše življenje usmerjeno k udobju in užitku, to pa nas ne more pripeljati do osvoboditve. Kaj naj storimo?

Sai Baba: Svami uči: Imej rad, kar moraš početi, namesto, da bi počel, kar se ti zahoče. Vsako dejanje bi moralo biti storjeno za Svamija, posvečeno Svamiju. Potem dolžnost, disciplina in predana ljubezen usmerjajo delovanje. Toliko časa, dokler enačite telo s samim seboj, boste delovali za udobje in užitke. Spoznajte, da niste telo in se osvobodite potrebe po užitkih in udobju.

JH: Um ima lastnost, da načrtuje v naprej. Ni dvoma, da je to napačna aktivnost?

Sai Baba: V vsakdanjem življenju, dela človek načrte in jih izvršuje. Tako je potrebno nadaljevati, in sicer ob čistosti in brez škode za druge. Sčasoma se bo spontano razvilo božansko razmišljanje brez načrtovanja. Ti božanski impulzi se bodo nato nadaljevali.

Pravilen način ravnanja z umom je usmeriti njegovo aktivnost proti dobrem dejanju, dobrim mislim, ponavljanju Božjega imena, in mu ne dovoliti, da odtava k škodljivim stvarem, škodljivim mislim in dejanjem. Na ta način bo naravna lastnost uma - da stalno deluje - bila izpolnjena, hkrati pa mu bo preprečeno, da dela slabo. Naslednja pomembna stvar glede omejevanja uma od škodljivih aktivnosti je delo. Človek je ustvarjen, da bi trdo delal in če bo na ta ali drug način trdo delal za Boga, um ne bo imel časa za nepomembne in slučajne misli.

Če ni zunanjega dela, se je potrebno posvetiti duhovni vadbi kot so meditacija, ponavljanje Božjega imena, branje dobrih knjig, pogovori z dobrimi ljudmi in podobno. Človeku se lahko zdi, da se je težko predati Bogu, toda vsak človek se predaja času in čas je Bog. Dan za dnem se življenje izteka in človek predaja svoje življenje času; čas zmaguje nad človekovim življenjem, in ta čas predstavlja Boga. Zato, najprej delo, potem modrost, potem ljubezen, potem pa bo v človekovem življenju nastopil čas, ko bo samo delo postalo ljubezen, oziroma, ko bo samo delo Bog.

Čista božanskost v vas (atma) se bo pokazala, ko z duhovno vadbo, odstranite motnje jasnega videnja. Resnična duhovna vadba ni samo sedenje v meditaciji. Meditacija je neprestano notranje izpraševanje: kdo sem jaz, kaj je resnično, kaj je delovanje ega, kaj je ljubeče in kaj je grobo. Meditacija pomeni premišljevanje o duhovnih vrednotah, iskanje načinov, da udejanite tisto, kar uči Baba itd.

- Sathya Sai Baba

(Iz knjig *Conversations With Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Sathya Sai Speaks in Moj Baba in jaz)

Vprašanja za premislek:

Kako razumem Sai Babovo prisposodbo lastnika in najemnika?

Kako doživljam svoje vsakdanje delo in obveznosti?